

Pasen 2016 “Hij is niet hier” – Mattheus 28

Orde van dienst:

Welkom

Zingen: LB 637 O vlam van Pasen steek ons aan
LB 624 Christus, onze Heer, verrees.

Votum en zegen

Psalm 108: 1

Wet

GK 103: 5, 6

Gebed

Kinderen: Jezus is niet de enige.

Zingen: “Weet je dat de lente komt?”

Lezen: Mattheus 28: 1-14

LB 622 Nu triomfeert de Zoon van God.

Tekst: Mattheus 28: 5-7

Preek

LB 641 Jezus leeft en ik met hem.

Gebed

Collecten

GK 99 U zij de glorie, opgestane heer.

Zegen.

Kinderen: Er zijn al eerder mensen weer opgestaan uit de dood.

Weten jullie wie?

Bij Elia. En Elisa.

Het meisje Tabitha.

De zoon van de weduwe.

Lazarus.

Dat kan God!

Ook soort voortekenen van de opstanding van Jezus: maakt het makkelijker om te geloven.

Toch is er een verschil: al die andere mensen werden weer levend met een zwak lichaam. Ze zullen weer een keer sterven.

Jezus staat op met een sterk lichaam. Een lichaam zoals we straks allemaal krijgen op de nieuwe aarde.

Preek:

Thema-dia.

Er was eens een kerk, die op een dag een heel mooi schilderij kreeg.

Het was een geschenk van een rijke man uit de gemeente. Hij werd een dagje ouder en ging naar een verzorgingstehuis. Zijn huis moest hij verkopen en hij moest dus ook veel van zijn spullen kwijt. Een van die spullen was een groot, duur schilderij.

Maar: dit verkocht hij dus niet.

Hij schonk het aan de kerk.

Alleen: er was geen plek voor.

Geen enkele muur was groot genoeg.

En ook de kleuren, de bouwstijl van de kerk, pasten niet bij het schilderij.

Normaal zou je zo'n schilderij daarom moeten weigeren.

Alleen: het schilderij was zo mooi en zo waardevol, zo duur, dat de kerk besloot om het schilderij aan te nemen. En om het oude kerkgebouw neer te halen en het opnieuw op te bouwen rondom dit schitterende, onverwachte geschenk.

Dat gebeurt: het oude gebouw wordt neergehaald, een nieuw gebouw neergezet.
Rondom dat mooie schilderij.
En wat blijkt: niet alleen heeft dit dure schilderij nu een mooie plek, maar ook allerlei andere problemen zijn nu opgelost. De keuken is groter, de hal lichter, de zalen beter toegankelijk.
De kerkzaal lichter en opener.

Dit is de opstanding van Jezus.
Een ongedachte gebeurtenis.
Te groot voor ons denken. Te anders voor ons wereldbeeld.
Het past daar niet in.
Als je dit een plek wilt geven in je hart en in je denken, dan moet je je oude denken, je oude hoop, je beeld van wat geluk is, je oude wereldbeeld, willen afbreken en een nieuw opbouwen.
Dat lijkt bedreigend.
We houden graag vast aan wat vertrouwd is.
Maar je leven zal er juist lichter door worden, opener, hoopvoller, ruimer.
Zoals die kerk.

Een dode leeft weer. Opgestaan uit het graf.
Zo begint de nieuwe wereld. De nieuwe wereld van God.
Maar: hoe moet je zoiets nu geloven?
Vooral in een wereld waarin nu toch wel bewezen is dat dood dood is. Er staan geen mensen op uit hun graf.
En ook Jezus was echt dood.
Die Romeinen wisten wel wat ze deden. Specialisten waren het in martelen en moorden.
En toch: na drie dagen leeft Jezus weer.
Welke bewijzen hebben we daarvoor?
Is het geen wensdroom van verwarde discipelen? Of hebben zij het lichaam toch niet gewoon uit het graf gestolen, zoals die Romeinse wachters zeiden?

Mattheus geeft de joden in zijn dagen en zo ook ons een aantal sterke aanwijzingen voor de opstanding.

Om te beginnen die **engelen**.

Thema-dia

Een engel van God daalt af. De aarde beeft als zijn hemelse voeten de grond raken.
Zoals de aarde beefde toen Jezus op Golgotha stierf en er graven open scheurden.
De aarde beeft, als God zijn breekijzer in de aarde zet om de grendels van het dodenrijk stuk te breken.

De engel daalt af, loopt naar het graf en rolt de steen weg.

Het is een engel vol licht.

Zo fel als de bliksem. Zo fel en machtig, dat die stoere Romeinen tegen de grond slaan.

Engelen van God verschijnen vaker op de scharnierpunten in de geschiedenis. Als God bevrijdt. Zij zijn er als het paradijs gesloten wordt.

Ze zijn er als Abraham Izaak offert.

Als Mozes geroepen wordt om het volk Israel uit Egypte te bevrijden.

Als Simson geboren wordt.

Bij Elia.

Bij de geboorte van Jezus.

Bij Jezus in de woestijn, als hij 40 dagen lang verzocht is door de satan.

En nu weer.

Ja, en dan die **vrouwen**.

Thema-dia

Ze lopen op de vroege zondagmorgen naar het graf.

Met linnen en specerijen.

Ze verwachten een dood lichaam.
Die vrijdagavond is alles zo snel gegaan. Te snel. Ze zien hoe het lichaam van Jezus met balsem wordt ingesmeerd, in linnen gewikkeld en in het graf gelegd.
De vrouwen zagen het gebeuren, maar konden alleen maar toekijken.
En nu willen ze hun werk afmaken.
Ze willen nog iets voor hun Jezus doen.
Maar: het gaat allemaal anders.
Ook nu kunnen ze niets voor Jezus doen.
Ook nu kunnen ze alleen maar kijken. Kijken naar de engelen. Kijken naar het lege graf.
De vrouwen kijken veel.
Dat lijkt heel machteloos.
Maar het is heel belangrijk! Zij zijn onze ogen.

Net zoals de engelen zijn zij erbij op de scharnierpunten in het leven van Jezus.
Bij zijn geboorte.
Bij tientallen wonderen.
Maria van Magdala is zelf door Jezus bevrijd van wel 7 demonen. Zeven! Een overmacht.
Maar: Jezus was sterker en het werd weer licht in haar leven.
De vrouwen hebben zijn woorden gehoord.
Ze stonden bij het kruis, toen Jezus stierf.
Ze stonden bij zijn graf, toen zijn lichaam werd gebalsemd en in het graf gelegd.
En nu weer.
Zij kijken.
En door de feiten wordt alles anders.
Dezelfde vrouwen, die eerst nog met specerijen en linnen naar een graf liepen om een lijk te verzorgen, lopen nu als vreugdeboden naar de leerlingen.

En, weet u, ze hebben niet alleen een bijzondere boodschap.
Aan hun boodschap hangt ook een code. Een **wachtwoord**. **Thema-dia**
Een zegel. Een bevestiging.
Het woord "Galilea".
Want de engel zegt tegen de vrouwen: "dit moeten jullie tegen de leerlingen zeggen: hij is opgestaan uit de dood en dit moeten jullie weten: hij gaat jullie voor naar Galilea, daar zul je hem zien".
En dat had Jezus ook al tegen hen gezegd.
Na de viering van het Pascha, als ze door het Kidrondal naar Gethsemane op de Olijfberg lopen, dan zegt Jezus tegen hen wat er gebeuren gaat. Hij vertelt, dat hij gevangen genomen gaat worden, dat hij gekruisigd zal worden, maar dat hij na drie dagen weer op zal staan. **Dia.**
Hij zegt dan dit: "Maar nadat ik uit de dood ben opgewekt, zal ik jullie voorgaan naar Galilea".
Maar, dat wisten alleen de discipelen! De vrouwen waren daar toen niet bij.
En nu zeggen zij tegen de leerlingen wat de engelen zeiden: "Hij is opgestaan uit de dood, ... en hij gaat jullie voor naar Galilea".
Het lijkt een wachtwoord. Een waarmerk van echtheid aan de woorden van de vrouwen.
Er moet een lichtje zijn gaan branden in de harten van de leerlingen.
Ze helpen om het ongelofelijke te geloven: Jezus is opgestaan.

Ja, en dan die **Romeinse wachters** nog. **Thema-dia**
Zij hebben de engelen gezien. Het licht. De aardbeving.
Het was zo imponerend, dat die stoere Romeinen, die betaald waren om te zwijgen, toch hebben gesproken. Hoe had Mattheus het anders geweten?
Die bewakers hadden als taak om het graf hermetisch af te sluiten.
Om te voorkomen, dat leerlingen het lichaam van Jezus hadden kunnen stelen.

Om daarna het verhaal de wereld in te brengen, dat Jezus was opgestaan.
Zij moesten die leugen voorkomen.
Maar wat gebeurt er: die Romeinse wachters met hun ijzeren zwaarden worden juist
getuigen van de waarheid. Want geen mens kon zo het lichaam van Jezus stelen.
En toch was het graf leeg.

Door die Romeinse wachters weten we, dat het inderdaad geen mensen waren, die het graf
hebben geopend. Het is zelfs niet Jezus zelf, die naar buiten breekt.
Het graf is geopend vanuit de hemel. Dat heeft God zelf gedaan.
Door zijn engelen.

Zo is Jezus opgestaan uit de dood.
Wat betekent dat?
Vaak zeggen we dat zo: nu ligt de hemel open.
Als je sterft kom je in de hemel.
En dat is gelukkig waar.

Thema-dia

Maar er is meer.
Want als Jezus opstaat, staat hij op met zijn oude lichaam. Dat is waar.
Gelukkig waar: hij is het zelf.
Alleen: dat lichaam is tegelijk nieuw.
Het is geen lopend lijk of een schim, die laag over de aarde zweeft.
Nee, het is een echt lichaam.
Alleen: het kan niet meer ziek worden of sterven.
Het is een aards lichaam, dat kan eten en dat je kunt omarmen. En tegelijk is het anders.
Mooier. Sterker. Dichter. Stralend.
Niet gebonden aan ruimte en tijd.
Anders gezegd: het lege graf is geen poort, waardoor wij deze aarde achterlaten en naar de
hemel gaan.
Het is andersom.
Het is de poort waardoor de hemel onze wereld binnenkomt. Jouw leven.
Gods Koninkrijk breekt zich baan in onze wereld.
Te beginnen bij de Koning zelf. De nieuwe Adam.

We zijn niet op weg naar een hemel. Dat is maar voor even.
We zijn op weg naar een nieuwe aarde.
We lopen straks in het nieuwe gras. Eten nieuwe vruchten.
Een Koninkrijk van liefde.
Een Koninkrijk vol vrede en blijdschap. Zonder lijden en dood. Zonder angst.
Zonder wantrouwen naar God.
Zonder aanslagen of vreemdelingenhaat.
Op Pasen wordt dat nieuwe Koninkrijk gelanceerd met kracht en glorie als Jezus opstaat uit
het graf. Het komt ook jouw leven binnen als Jezus daar binnen mag komen.
Als je wilt luisteren.
Als Jezus in je leven mag snoeien.
Er groeien vruchten van liefde, vergeving, barmhartigheid.

Dat Koninkrijk komt dus niet pas straks.
Dat begint nu al. Op pasen.
Als je je overgeeft aan God.
Op deze aarde is overgave een teken van vernedering. Van zwakheid.
Bij God is het het begin van een nieuw leven.
Wie wil knielen zal opstaan.
Dat is pasen: het nieuwe leven breekt zich baan.

En nu is de keus aan jou: welk koninkrijk zoek je?

Houd je dit oude leven krampachtig vast, waarbij je aan het einde van de reis met lege handen staat?

Of sta je open voor de Koning, die jouw hart en handen nu al kan vullen met nieuw leven en hoop?

Amen.